

мж-тж му само дано привлекъть и другы. Нъ при все това отъ тридесять-тѣхъ и два души, отъ нихны-ты жены, сынове и дъщери не влизалъ нито единъ въ кръчмж-тж.

Драганъ пакъ ся напелъ да примамва хора-та въ кръчмж-тж, като давалъ на нѣкои и безъ пары да пѣжть, само да ся гледать сбиранія. Та защо, не дойдешъ да пѣнешъ запытвалъ, ту одного, ту другыго? Тѣ му отговаряли: пары нѣмамы. А той на това имъ казвалъ: нали сте си глупави, вые не мя ли познахте, че не съмъ такъвзи печилникъ, азъ на драго сръдце давамъ и на почаякъ. Та вые сте си мои хора, азъ вы знаж добрѣ. — Нъ тѣ пакъ не пристѣпвали до кръчмж-тж му.

Побѣснѣлый лвъ Драганъ въ лютинж-тж си говорялъ: та вые кога ми правите тѣй, и азъ щж ви кажж, кой съмъ. Да запомните чича си Драгана!

15.

ДЛЪГОВЕ, КАСА И ГОТВАРНИЦА.

Членове-ти отъ златотворно-то дружество единъ по единъ зели да дохождать при Бояна, да му ся оплаквать за нуждѣ-тж си; и казвали: виждь, Бояне, колко и да сж строгы завѣти-ти ми азъ пакъ точно гы извършвамъ. Ето вече половинж годинж откакъ все еднакво ся моля на Бога и работж. Ето вече половинъ годинж откакъ книги и тавлж не играж, не пѣнствувамъ и не ся карамъ. Къща-та ми е урядена хубаво, а жена-та и дѣтца-та ми сж чисты. Никой не може ся оплака отъ мене. Ала селскы-ти главатаре злѣ ми сж налѣгнжли. Азъ на нѣкои отъ нихъ съмъ и длъженъ, па ми ся злѣ заканвать, че щжть мя истырать изъ къщж-тж ми, ако не имъ ся отплатж, или ако не пѣж въ кръчмж-тж имъ. Помогни ми, Бояне! ако ли не, излизамъ изъ дружество-то. За шесть години и половинж, както що си казалъ, като едобыж доста пары, азъ щж ти гы върж почтенно.

Боянъ отговорилъ: четвъртый завѣтъ казва тѣй: „моли ся Богу, работи и не прави длъгове“. Оттова азъ не мож дя ти заемж пары. Нъ ты ми кажи, кому си длъженъ, и колко, та да видж, какъ може ти ся помогна.

Боянъ, като изговорилъ това, зель перо и книгж въ рхцѣ, и записвалъ всичко, що му ся казвало. Той пыталъ